

устата му се показваше кървава пѣна. Той устреми къмъ мене загасящия си погледъ и като че искаше да каже:

— Ние сме стари познайници. Както виждате азъ свършвамъ. Простете за всичко. Не съмъ азъ кривъ, че тъй е отредено — отъ грабежъ да живѣя. . . Нито пастарма правихъ, нито нѣщо спестихъ. Колкото да живѣя грабихъ. . . Вие навѣрно чакате за кожата. Земете я! Когато носите шубата, поменавайте ме. Сбо. . . гомъ.

Азъ оставихъ *единака* спокойно да умре.

преразказва Хр. С-ки

Тегло.

Други кжсатъ, ти плети
Тезъ продупчени пети,
Или свита като топъ
Все преди, преди конопъ.

Ситни примки смѣтай, брой.
На мендера цѣлъ день стой,
Гледай, гледай презъ стъкло,
Ухъ' омръзна туй тегло!

Пуста вълна нѣма край,
А пъкъ какъ ми се играй!
Люта зима, грозенъ мразъ,
Дяволъ да ви вземе васъ!

Все така ли ще плета?
Нека дойде пролѣтъта,
Че да хукна на часа
Азъ телцитъ да паса.

Боса, чорлава съ остень
На открито всѣки день —
Нека вѣтърътъ ме вѣй,
Топло слънце да ме грѣй!

Калина-Малина